



Dastan's Basement is pleased to announce the opening of Behnam Sadeghi's solo photography exhibition titled "Spectators are only Spectators" on September 2, 2016. The exhibition will be open for public viewing through September 11. This is Behnam Sadeghi's second solo exhibition at Dastan.

Behnam Sadeghi's photography is a process and research-based endeavor, taking inspirations and influences from a variety of sources including theoretical texts on the philosophy of art and performance. In this series, the artist has worked on readings of Guy Debord's influential book, "Society of the Spectacle", and Jacques Ranciere's "The Emancipated Spectator", focusing on the concept of separation between the performer and the spectator. Using digital photography, Behnam Sadeghi has been able to capture night scenes.

On his series, Behnam Sadeghi writes: "We enter the show hall, all the lights are on. Only the stage is dark. The hall lights dim gradually. Everywhere becomes dark, now the stage is lit. All the spectators are sitting in their places in darkness, waiting for the show."

"Separation is the alpha and omega of the spectacle.*"

* Debord, Guy. "The Society of the Spectacle". Nicholson-Smith, Donald (trans.). Zone Book. New York: 1994. p. 20.

زیرزمین دستان برگزاری نمایشگاه انفرادی آثار عکاسی بهنام صادقی با عنوان «تماشاگران فقط تماشاگرند» را اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۱۲ شهریور ۱۳۹۵ افتتاح و تا ۲۱ این ماه ادامه خواهد داشت. این نمایشگاه دومین نمایشگاه انفرادی بهنام صادقی در دستان است.

آثار عکاسی بهنام صادقی تلاشی بر اساس فرآیند و پژوهش است. او از منابع مختلفی از جمله نوشتارهای نظری در باب فلسفه هنر و نمایش، در آثارش الهام می‌گیرد. در این مجموعه، این هنرمند بر اساس کتاب تأثیرگذار گی دوبور، «جامعه‌ی نمایش»، و «تماشاگر رهایی‌یافته» ی ژاک رانسیه، کار و بر مفهوم «جدایی» میان تماشاگر و اجراگر تمرکز کرده است. بهنام صادقی از عکاسی دیجیتال استفاده کرده تا بتواند صحنه‌های شب را بازنمایی کند.

بهنام صادقی در مورد این مجموعه از آثارش می‌نویسد: «وارد سالن نمایش می‌شویم، تمامی چراغ‌ها روشن است. تنها صحنه خاموش است. چراغ‌های سالن کم‌کم رو به تاریکی می‌رود. همه جا تاریک می‌شود، حال صحنه روشن است. تمامی تماشاگران در تاریکی و سرجای خود نشسته‌اند و منتظر نمایش.»

«این جدایی سرآغاز و سرانجام نمایش است.*»

* دوبور، گی. «جامعه‌ی نمایش». بهروز صفدری (مترجم). انتشارات آگه. تهران: ۱۳۹۵.